

75 Kr. og 177 Kr. I Byerne, hvor det alene er nødvendigt at yde Tillæggene til Rentenydere, der har opsat Begæringens Indgivelse til det 67de eller 68de Aar, udgør Tillæggene henholdsvis 36 Kr. og 93 Kr., og i Landkommunerne, hvor det ligeledes kun er nødvendigt at yde Tillæggene til Rentenydere, der har opsat Begæringens Indgivelse til det 67de eller 68de Aar, udgør Tillæggene henholdsvis 6 Kr. og 51 Kr.

Om denne Ændrings *Betydning for de enkelte Rentenydere* skal man bemærke, at *Ægtepar*, naar begge er renteberettiget, og hvoraf den ældste har opsat Begæringen om Aldersrente til det 67de Aar, ud over Forhøjelsen af Taksterne som Følge af Prisniveauets Stigning faar en Forhøjelse af Grundbeløbet paa 21 Kr. aarlig i Købstæderne og 6 Kr. aarlig i Landkommunerne. *Enlige Mænd* og *Ægtepar*, hvoraf kun Manden er berettiget, faar, saafremt Begæringen var opsat til det 66de Aar, i Hovedstaden en Forhøjelse paa 12 Kr. aarlig; var Rentebegæringen opsat til det 67de Aar, bliver Tillægget i Hovedstaden, Købstæderne og Landkommunerne henholdsvis 20 Kr., 18 Kr. og 6 Kr. aarlig; var Begæringen opsat til det 68de Aar, bliver Tillægget i Hovedstaden, Købstæderne og Landkommunerne henholdsvis 51 Kr., 15 Kr. og 9 Kr. aarlig. *Enlige Kvinder* og *Ægtepar*, hvoraf kun Hustruen er renteberettiget, faar, saafremt Begæringen var opsat til det 67de Aar, en Forhøjelse paa 6 Kr. i Hovedstaden, og, saafremt Begæringen var opsat til det 68de Aar, en Forhøjelse paa 36 Kr. i Hovedstaden. Bortset fra Afvigelser paa under 3 Kr. aarlig, jfr. at Grundbeløbene i Henhold til § 85, Stk. 1, i Slutningen, skal afrundes til nærmeste med 3 delelige Beløb i Kroner, finder der ingen Nedgang Sted i Rentens Grundbeløb (inklusive Tillæggene).

Finansielt kan man efter de for København foreliggende Oplysninger regne med en Merudgift paa ca. 175 000 Kr. Største Delen af denne Merudgift falder paa de særlige Tillæg til de 68-aarige.

4. Endelig foreslaas det — i Overensstemmelse med Princippet i Forslaget under Nr. 3 —, at ogsaa den Beskyttelse, der i Henhold til Folkeforsikringslovens § 85, Stk. 4—5, ydes Personer, der i øvrigt har oppebaaret Rente før Socialreformen, erstattes af en Bestemmelse, hvorefter der ydes Tillæg svarende til Forskellen mellem de hidtidige og fremtidige Grundbeløb. Denne Beskyttelse er kun af Betydning for Personer, der tidligere har oppebaaret Invalidere i Landkommunerne.

I Folkeforsikringslovens § 85, Stk. 4, er det fastsat, at den Regulering af Takster, der eventuelt finder Sted ved Lovens Ikrafttræden, dog ikke skal medføre, at en Ydelse i Henhold til Loven til en Person, der har oppebaaret en tilsvarende Ydelse i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, nedsættes til et lavere Beløb end det, vedkommende vilde have oppebaaret, hvis de i den nævnte Lovgivning fastsatte Beløb stadig var gældende; er Lovens Takst lavere end den hidtil gældende, bortfalder nævnte Regulering helt for hans Vedkommende. Det er derhos i Stk. 5 fastsat, at den Ydelse, der for de i Stk. 4 omhandlede Personer fastsættes ved Lovens Ikrafttræden, vil være at lægge til Grund ved den Regulering, der senere skal finde Sted som Følge af Svingning af Pristallet efter Lovens Ikrafttræden.

Som Følge heraf har der maattet opstilles særlige Tabeller over Rentens Størrelse til visse „tidligere Invalidere rentenydere“ og til visse Aldersrentenydere, der er overgaaet fra Invalidere den 1. Oktober 1933 i Overensstemmelse med Folkeforsikringslovens § 57. For disse Rentenydere skal efter Forslaget Renten beregnes efter det fælles Grundbeløb i Lovens § 39, hvortil lægges eventuelt Invaliditetstillæg efter § 40, Stk. 1. De Tillæg, der skal erstatte den derved bevirkede Nedsættelse af Renten, er beregnet som det under Nr. 3 nævnte Tillæg, altsaa under Hensyn til den eksisterende Forskel mellem Grundbeløbene.

Om denne Ændrings *Betydning for de enkelte Rentenydere* skal man bemærke, at Tillæggene med en ganske betydningsløs Undtagelse svarer til Forskellen mellem de gældende Grundbeløb og de foreslaaede, dog saaledes, at der for 2 mindre Rentenydergruppers Vedkommende finder en Forhøjelse og Nedsættelse Sted paa 6 Kr. aarlig.

Finansielt mener man at kunne skønne, at den her omhandlede Ændring hviler nogenlunde i sig selv, idet den Renteforøgelse, der opnaas af nogle Rentenydere, skønnes at blive dækket af Nedgangen for Rentenydere med Indtægt over det fradragsfri Beløb.

Over *Forslagets aarlige økonomiske Virkninger for det offentlige* kan der under Henviisning til foranstaaende foretages følgende Opstilling: